

gedoopt en wert geheete Ampedo. En coets hier na wert Cassandra weder o begoet in kinde/en baerde an der werf eenē sone die wert ooc met vzcuchde gedoopt en wert geheete Andolofia. Also dz Fortunatus twee scoone tōge sonē hadde die hy en zyn lieue Cassandra in groote diligētie en lēfde opbrochte: nochtās was Andolofia alcht straffer vā sinne dan Ampedo/also dz hier na noch wel blykē sal: en hoe wel dz Fortunatus geerne noch meer kinderē gehat hadde so en creech si nochtās geen meer dwelc haer seer leet was/want si had geerne ooc een dochter oft twee ghehadt.

Hoe Fortunatus orlof begeerde vā Cassandra om in Heydenisse te reysen.

Als Fortunatus xij. iare by Cassandra in houlyckē state gesetē hadde/en geē kindrē meer en hoepte by haer te criggē so begoft hē te Odrietē te Samagusa te zyn niet regēstaēde dz hi alderhāde genuchte hadde met spacerē/met schoō peerdē/met vogelē/met iagē en vliegen alderley weyde werc. Daerō nā hy voor hē gemerct dz hi alle kerstē conincryckē doorbrādelt hadde/dz hi voor zyn doot noch besoekē soude de heydenisse/Paep Jans lāt/groot Indiaen/middel Indiē en cleyn Indiē en sepde tot Cassandra: Ic heb aē v eē bede

Hoe Fortunatus eenen sone geboren wert, die Ampedo genaemt wert, ende daer na noch eenen sone, die wert gbeheeten

*Andolosia.*¹

[27]

Als Fortunatus ende zijn huy[s]vrou² Cassandra te samen in groote blijchap leefden ende alles genoeg hadde[n]³ datmen behoeft, ende geen gebrec en hadden, so baden zy God met devoter herten dat Hy haer⁴ wilde kinderen verleenen, want hy wist wel dat de deucht vande borse uut zijn soude ende ha[e]r⁵ cracht verliesen, waert dat hy geen wettighe kinderen en creech.⁶ Nochtans seyde hy dat Cassandra niet, maer hy gaf haer te kennen hoe hy geerne kinderen by haer hebben soude.⁷ Ende want Godt aen hoort alle de ge[n]e⁸ die Hem met goeder herten aenroepen, also verhoorde Hi haer ooc, soo dat die vrouwe bevrucht w[e]rt⁹ met kinde ende baerde eenen sone, daerom dat Fortun[a]tus¹⁰ ende menich mensch met hem seer blijde was.¹¹ Aldus wert dat kint [E8v] gedoopt ende

---

1. Wie Fortunato ein Son geboren / vnd Ampedo genennt ward / darnach aber ein Son / Andolosia geheissen.

2. Verdussen 1610: huyfvrou

3. Verdussen 1610: haddeu

4. haer: hen

5. Verdussen 1610: hacr

6. Als nun Fortunatus vnd sein Gmahel Cassandra / bey vnd mit einander inn grossen freuden lebten / vnnd alles des gnug / das man leben sol / vnd keinen mangel hetten / baten sie Gott trewlich / das er jhn Erben wolt verleihen / denn er wol wist das die tugendt des Seckels auß were / vnd seine krafft verlieren wur-[54r]de / wo er nicht Ehelich leibs Erben vberka^cme /

7. doch sagt ers Cassandra nicht / sonder gab jr zuuerstehn / wie er so gern Erben von jr vberkommen wolte /

8. Verdussen 1610: geue

9. Verdussen 1610: wcr

10. Verdussen 1610: Fortunustus

11. Als nun Gott alle ernstliche Gebete erhoe^rret / erhoe^rt er sie auch / vnnd ward die Fraw Schwanger / vnd gebar einen Son / das Fortunatum vnd meniglich mit jm erfrewet /

wert geheeten Ampedo.¹² Ende corts hier na wert Cassandra wederom begort¹³ met kinde ende baerde anderwerf eenen sone, die wert ooc met vr[e]uchden¹⁴ gedo[o]pt¹⁵ ende wert geheeten Andolosia, also dat Fortunatus twee scoone, jonge sonen hadde, die hy ende zijn lieve Cassandra met groote diligentie ende liefde opbrochten.¹⁶ Nochtans was Andolosia altijd straffer¹⁷ van sinne dan Ampedo, also dat hier na noch wel blijken sal.¹⁸ Ende hoewel dat Fortunatus geerne noch meer kinderen gehat hadde, so en creech si nochtans geen meer, dwelc haer seer leet was, want si had geerne ooc een dochter oft twee ghehad.¹⁹

---

12. ward getaufft vnnd geheissen Ampedo /

13. begort: zwanger

14. Verdussen 1610: vrcuchden

15. Verdussen 1610: gedopt — Het laatste woord van de regel. De zetter kwam ruimte tekort en liet toen maar een ‘o’ weg. Als men er oog voor krijgt, dan ziet men dat de spelling door de zetter stelselmatig aangepast wordt aan de beschikbare ruimte of het gebrek daaraan. In de Duitse brontekst is het net zo. Waar de zetter ruimte over heeft, spelt hij ‘vnnd’ normaliter ‘vnd’ en als hij ruimte tekort komt ‘vñ’. Zetters kregen stukloon en werden (slecht) betaald per vorm. Met dank aan boekwetenschapper Frans Janssen.

16. darnach baldt ward Cassandra aber Schwanger / vnnd bracht mehr einen Son / wardt auch mit freuden Getaufft / vnd geheissen Andolosia / Also / das Fortunatus zwen wol geschaffene hu^cbsche Knaben hette / die er vnnd sein liebe Cassandra mit grossem fleiß vnd liebe erzohen /

17. straffer: energieker, ondernemender

18. jedoch Andolosia allezeit frecher ware / denn Ampedo / als sich hernach wol erzeiget /

19. vnnd wiewol Fortunatus gerne mehr Erben / bey Cassandra gehabt hette / so gebar sie doch nicht mehr / das jhr gar sehr leidt ware / denn sie hette auch gern ein Tochter oder zwo gehabt.